

Αριθμ. Πρωτ.: 855

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 128^η ΠΑΣΧΑ 2021

Πρός τόν Ἱερό Κλήρο
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τόν εὐσεβῆ λαό
τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἀγαπητοί μου, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ-ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Σήμερα ἐορτάζουμε τὸ παγκοσμίως καὶ αἰωνίως θαυμαστὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Παρῆλθε ἡ ἀβάστακτη ἀποκαραδοκία τῶν αἰώνων. Παρῆλθαν καὶ οἱ σκιές καὶ οἱ πόνοι. «Τέτοιων πόνων μὴν προσδοκᾶς τὸ τέλος τους. Ἐκτὸς κι ἂν φανῇ κάποιος ἀπ’ τοὺς Θεούς, σὰν διάδοχος τῶν πόνων σου, καὶ κατεβῇ στὸν ἀνήλιο Ἄδη». Τὶ φῶς ἔλαβε κι ἔγραψε τέτοιον λόγο ὁ ἀρχαῖος Τραγωδός μας! (Αἰσχύλου Προμηθέας δεσμώτης). Κι ὅμως ἔγινε γεγονὸς ἀκόμη κι αὐτὸ τὸ παράδοξο! Ὁ Χριστὸς μας «Κατῆλθε ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καὶ ἐκεῖ συνέτριψε κλειδαριές αἰώνιες. Εἶναι αὐτὲς οἱ κλειδαριές καὶ τὰ συντρίμμια τους ποὺ εἰκονίζεται στὴν Ἐκκλησία μας ἡ Εἰς Ἄδου Κάθοδος Του καὶ ἀνέρχεται κρατώντας ὡς ἀκριβὰ λάφυρα τοὺς Γενάρχες τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους. Ἔτσι, ἔγινε Λυτρωτὴς γιὰ τὰ φυλακισμένα πνεύματα. Τόσο μεγαλειωδῶς ἀθόρυβα ἄνοιξε γιὰ ὅλους μας τίς πύλες τοῦ Παραδείσου». Αφοῦ γιὰ κάποιον διάστημα ἡ περίφημη κουστωδία φύλαγε ἕναν ἄδειο τάφο! Μετὰ ἀπὸ τρεῖς μέρες περιδιάβασι στὸ «Τρανὸ ἀνήλιο» τοῦ θανάτου ἀνέστη ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Ἦταν κι αὐτὸ προγραμματισμένο ἀπὸ αἰῶνες. Μόνο τρεῖς μέρες ἄντεξε ὁ θάνατος τὴν λαφυραγώγησι. Παρέμεινε δὲ ἐκεῖ ὅσο ἤθελε, ἐξουσιαστικά. «Αφοῦ δὲν ἦταν δυνατόν ὁ Χριστὸς νὰ κρατηθῇ ἀπὸ τὸν θάνατο» (Πράξεις 2,24).

Ὡς Φῶς, ὡς Ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἐξ ὕψους ἀνατολὴ ἦταν ὅλη ἡ ἐπὶ γῆς παρουσία Του. Ὡς μέγα Φῶς ἀνέτειλε γιὰ τοὺς ἐπὶ αἰῶνες ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους. «Ἥλιε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις;» ἀναρωτιέται ἡ Θεοτόκος (αἶνοι 24 Δεκ). Εἶναι ὁ Ἰδιος ποὺ ἐνδύεται πάνω του τὸ Φῶς ὡς ἱμάτιον. «Ἐσὺ Κύριέ μου, φῶς ἐλύληθας εἰς τὸν κόσμον, φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε» (εἰρμὸς ὠδῆς ε’ 30 Δεκ).

Ἐνα μεγαλειώδες Θάμβος κυριαρχεῖ στὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Θάμβος στὴν ἐσχάτη πενία τοῦ σταύλου τῆς Βηθλεέμ. Θάμβος καὶ στὸν Ἰορδάνη κατὰ τὴν βάπτισι. Θάμβος στὴν ἀνέλπιστη ἄγγρα τῶν ἰχθύων. Θάμβος καὶ θαυμασμὸς στὴν Μεταμόρφωσι καὶ κατὰ τὴν τέλεσι τῶν μεγαλειωδῶν θαυμάτων. Θάμβος ἦταν νὰ βλέπῃς τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς

ποιητὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Τρόμος, ἔκστασι καὶ θάμβος στήν θεά τοῦ φωτὸς ποὺ ἀνέτειλε ἐκ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου.

Ἀγαπητοί μου. Αὐτὸ τὸ ἀναστάσιμο Φῶς ἔβλεπαν οἱ ἅγιοί μας καὶ τὸ ποθοῦσαν μὲ μέγαν πόθο. Κάποιοι μᾶς ἄφησαν γραπτὴ αὐτὴν τὴν σπάνια ἐμπειρία τους ποὺ φωτίζει καὶ σώζει, τρέφει καὶ ξεδιψᾷ, ζεσταίνει καὶ δροσίζει. Γράφει ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος:

Ὡ Ἥλιε, δημιουργὲ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης,
ὅλων τῶν ἀστρῶν καὶ ὅλων τῶν φώτων,
κρῦψε με στὸ δικό σου φῶς, κι ἔξω ἀπὸ τ' ἄλλα φῶτα
γιὰ νὰ βλέπω μόνο ἐσένα στὸ δικό σου Φῶς,
καὶ νὰ μὴ βλέπω τὸν κόσμον καὶ οὔτε ὅσα ἔχει!

(Ὑμνος ΛΘ' 41-45 ΕΠΕ 19στ' 173)

Αὐτὴ ἡ γιορτὴ εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλες τὶς γιορτές.
Αὐτὴ εἶναι ἡ γιορτὴ, γιὰ τὴν ὁποία τὸ ἅγιο Πνεῦμα προτρέπει
νὰ τὴν γιορτάσουμε μὲ κλαδιὰ φοινίκων ὡς τὸ θυσιαστήριον.
Αὐτὴ εἶναι τὰ ἐγκαίνια καὶ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου
Αὐτὴ εἶναι ἡ κορυφὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ ἀκρόπολις.
Αὐτὴ εἶναι ἡ μέρα ποὺ εὐλόγησε ὁ Κύριος
καὶ ἀναπαύθηκε ἀπὸ τὰ ἔργα του,
ἀφοῦ ὀλοκλήρωσε τὴν σωτηρία
τῶν ἐπιγείων καὶ τῶν καταχθονίων.
Μ' αὐτὴν κατάργησε τὰ εἰδῶλα καὶ τὶς πομπές τους.
Μ' αὐτὴν κατάργησε ὅλες τὶς ἀντίθετες δυνάμεις.
Μ' αὐτὴν κατάργησε τὴν πλάνη τῆς ἀσεβείας.
Μ' αὐτὴν θεμελίωσε γιὰ τὴν κτίσι καινούργιους νόμους.
Σήμερα ἐγκαινιάζομαστε ὅλοι
καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαταστάθηκε στὶς καρδιές μας,
γιὰ νὰ δεχθοῦμε τὰ μυστήρια τῆς νέας ἑορτῆς.

(ἀγίου Ἐπιφανίου ὁμιλ 3^η Εἰς τὴν ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ Migne PG 43,468AB).

Ἀγαπητοί μου.

Ἡ ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ μας ἀνοίξε δρόμους γιὰ τοὺς αἰώνιους πόθους τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου ὑψώνονται τείχη καὶ δὲν βρίσκεται πόρος γιὰ πέρασμα ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς Κύριός μας μπορεῖ, Ναὶ, μπορεῖ νὰ βρῇ τέτοιον πόρο. Εἴθε ἡ εὐμήχανη χάρι Του νὰ λάμψη Φῶς, νὰ βρῇ πόρο στὸ σκοτεινὸ ἀδιέξοδο ποὺ κατακούρασε ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν παροῦσα πανδημία. «Τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ» (Φιλιππησίους 3,10).

Χριστὸς ἀνέστη, ἀγαπητοί μου καὶ Ζωὴ πολιτεύεται.

Μὲ ἀναστάσιμες εὐχὲς πρὸς ὅλους

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἐρραδαίας

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ